

IMI BRASS ER 50 ÅR



1938
1988





Korpset i 1938.

Korpsets første dirigent, Dagfin Løhre, ser tilbake:

16. november 1938 var en merkedag for YAG i Stavanger Indremisjon. Med «d/s Christiana» var det kommet en stor kasse fra Oslo, og i 19-tida om kvelden finner vi en gruppe ivrige gutter og voksne midt på gulvet i Bedehuset iferd med å lette kassen for innholdet. Treull og papir flyter omkring, men hvem sanner det? Alle blick er stivt rettet mot en del blanke, nye messinginstrumenter som varsomt blir befridd for emballasjen. Det er vel ikke for meget å si at glansen i gutteøynene langt overgår glansen i nypolerte horn, for her var det gleden over det store «Endelig» som ga seg utslag, og snart hørtes de første prøvende toner fra det nye Stavanger Indremisjons korps.

De nødvendige midler var skaffet til veie av guttenes trofaste venner Mikal Jonassen, Birger Johnsen og Andreas Feldtmann Jenssen. Et anbud fra firmaet William Farre i Oslo ble god tatt. I dag smiler vi av beløpets størrelse. Det var kr. 1530,-, til sammenligning koster en euphonium i dag 15.000 -20.000 kr. Men beløpet var stort den gang. Korpsets medlemsantall fra starten var i alt 15 stk.



Dagfin Løhre var aldri sen om å trå til som "støttespiller" når et korpsmedlem ikke møtte fram.

Alle Indremisjonens arbeidsgrener var representert i korpsets styre, Mikal Jonassen fra Hovedforeningen, Kåre Løhre fra Ungdomsforeningen, Andr. F. Jenssen fra Yngres avd., Oddmund Halvorsen fra Indremisjonens Søndagsskole og Tanke Ims som korpsguttenes representant. Dessuten var dirigenten selvskreven styremedlem.

Så kunne vi ta fatt på en arbeidsgren i vår forening som har vært til stor glede og velsignelse i arbeidet blant de unge. Selve opptakten til korpset hadde sitt utspring fra det daværende Stavanger Søndagsskolekorps hvor en del av guttene var aktive. På våre Y.A. leirer og turer fikk vi låne med oss instrumentene, men det ble i lengden en uholdbar ordning med erstatningsrisiko og stadige arrangementkollisjoner. Nå gjaldt det å kunne få vekke interessen hos de ledende menn i Indremisjonen. Noen av dem satt allerede på vår side i vektskå-

len, resten måtte tas med list. Ved sommerleiren i Sandeid i 1938 var samtlige Indremisjonsgutter i Søndagsskolekorpset med, og hadde for anledningen dannet et lite korpset. Så innbød vi Indremisjonens formann og enda et styremedlem til et besøk i leiren. Vi tok imot dem på kaien med hornmusikken i spissen, og defilerende søndag morgen foran hotellet. Dermed slo vi beina under alle reservasjoner, interessen var vakt, og takket være våre 3 store J-er, Jonassen, Jensen og Johnsen, ble planene vedtatt i hovedstyret og korpset var en virkelighet.

Iver og glede i arbeidet

Guttene kastet seg inn i arbeidet med iver og glød. Ingen sparte seg. Notene ble håndskrevet i en fart, og fire dager etter at instrumentene var mottatt, overrasket vi forsamlingen i Bedehuset med et repertoar på 2 nr. Ikke alle var like begeistret for tiltaket, men stort sett møtte vi godvilje. En god venn av korpset spanderte hvite luer til alle guttene, og disse til mørke dresser utgjorde vårt første antrekk. Senere fikk vi hvite bukser. Så fulgte forespørsle-lene slag i slag. Korpset var aktive alle veier og til alle tider. Behovet for korpset var merkbart synlig, ikke bare utendørs med marsjering 17. mai og andre høytidsdager, sangstevner, turer og lignende arrangementer, men også i Bedehuset og andre forsamlingslokaler ved større møter og fester.



Musikk ved de utallige juletefester ble snart en tradisjon, og dermed var korpset kommet inn i en rytme som det var vanskelig å komme ut av. Man regnet med musikk av korpset som en fast post i programmet, og så gjaldt det å være imøtekomende så langt det lot seg gjøre. Det er stilt store krav til medlemmenes offervilje opp gjennom årene, noen ganger kanskje litt for store. Men det har ofte hatt sin grunn i de vanskelige økonomiske forhold korpset har arbeidet under. Vi har nemlig vært avhengig av de inntekter vi kunne overkomme ved våre opptredener. Vi trenger både instrumenter, noter og ikke minst uniformer.

Korpsmedlemmene var stolte av sine nye blå uniformer med sølvkors på venstre arm. Her fra 15 års jubileet.

Med korsmerke på armen

I 1954 skiftet vi ut de gamle uniformene - hvite bukser og luer og mørk blå jakke - til mellomblå uniform med sølvgaloner i buksene og sølvkant på kraven. Luene var av samme stoff, men med hvitt overtrekk for sommerbruk. Det som særpreget uniformen var korsmerket i sølv på venstre arm - et forpliktende merke for korpset, og samtidig et vitnesbyrd. Men det sier seg selv at det måtte bli kostbart. Derfor fikk

korpset låne de nødvendige midler gjennom hovedforeningen.

Musikalsk sett har korpset hatt en høy standard gjennom flere år. Kritikken fra både musikere og presse har vært positiv og gledelig - og selvfølgelig en oppmuntring både for ledelse og medlemmer. Her vil vi gi våre medlemmer en honnør for den innsats de har gjort i tjenesten, for den fritid de har ofret og ikke minst for beredvillighet og interesse for gjerningen i korpset. Men så har vi også fått mange rike opplevelser sammen. Langturene til Landsungdomsstevnene i Lillehammer, Veide i Nordfjord, Mandal, står for mange av oss som uforglemmelige minner, og sammen med de uttallige fester og arrangementer oppmuntrer de til gjentagelse og fortsatt innsats. Ellers deltok korpset årlig i Indremisjonens sangforbunds stevner, i Sangen og Musikkens ukearrangementer, da særlig ved gamle hjem og sykehus. Fast gjest var vi også ved de religiøse korsjulekonsert i Petrikirken. Ved Landsungdomstevnet i Røros kom vi i kontakt med Indremisjonsforkynneren John Olav Larssen. Han arrangerte en uforglemmelig turné som startet i Lyngdal med konsertmøter i Mandal, Kristiansand, Grimstad, Arendal, Drammen, Hamar og opptil Røros. Dette knyttet sterke bånd korpset og ham i mellom.

«Stabsmusikken på Justøy»

I 1964 begynte John Olav Larssen en ny form for sommerleir, nemlig bibelcamping på Justøy ved Lillesand, og korpset ble invitert til besøk. Første gang ble det lørdag/søndagstur, noe som senere ble utvidet til en hel uke og ble en årvisst tur for korpset i flere år. Korpset ble



"Stabsmusikken på Justøy."

en meget aktuell faktor i disse stevnene, med fast plass på podiet under møtene og i tillegg den populære konserten fra Fjelltoppen i midten av leiren. Korpset ble så populært at vi gikk under navnet "Stabsmusikken på Justøy".

Jeg synes det bare var fantastisk at medlemmene ville ofre en hel ferieuke på disse arrangementene, men vi hadde mye igjen for det. Vi ble sveiset sammen både i vennskap og til hjelp for hverandre i mange henseende. Resultatet ble både velsignelser åndelig, inspirerende musikalsk, ikke minst fordi musikkinteresserte fra hele landet kom til leiren, og det ble dermed knyttet vennskapsbånd ut i hele landet og til utlandet. Det resulterte også i utenlandsturer bl.a. Danmark og Finland.

I 1967 var vi på besøk i Danmark sammen med John Olav Larssen. Vi deltok på stormøte i Ålborghallen og ellers i domkirken og bedehuset. Denne turen er blitt et uforglemmelig minne for dem som var med.

1967 var forøvrig et merkeår i korpsets historie. Det ble et toppår såvel åndelig som materielt og økonomisk. Vi fikk også nye uniformer med hvite regnfrakker som nytt innslag, brodert navnermerke og norsk flagg på armen. Hele beløpet, over 21.000 kroner ble skaffet til veie av korpset selv. Det var en helhjertet inn-



Dagfin sammen med to av våre finske guider, Okki og Olli fra 1987.

sats fra såvel styre, som de enkelte medlemmer, noe som også bidro til å høyne korpsets nivå rent musikalsk. Korpset har også deltatt i en landssamling av religiøse korps, første gang i Vennesla i 1966.

I 1964 var vi på tur til Oslo hvor vi besøkte Storsalen etter innbydelse fra John Olav Larssen. Vi nyttet anledningen til å spille inn en radiokonsert i kringkastingen, og samtidig fikk vi vårt første plateopptak, noe som stimulerte ganske kraftig. Landsungdomssekretær G. Prestegård ble også en god venn av korpset, og sammen med ham besøkte vi Røldal i 1967 og sommeren 1968 bibelcamping på Lydhusstranda ved Stavern. 1. mai arrangeres årlig konsert til inntekt for korpset, og den har i alle år et stort antall tilhørere.

Korpssamling tidlig på 70-tallet.



Finsk gjestfrihet

Finlandsturen i 1971 ble vel høydepunktet for de fleste. Ikke minst ble vi så imponert av den utrolige gjestfrihet - og den berømte guiden vi hadde i Helsingfors, selveste militærstjefen og offisiell representant for Finland ved alle statsbesøk i byen og berømt for sin innsats i Finlandskrigen mot Russland.

I tillegg var oberst Jarka en personlig kristen og beundret av lav og stor, noe hans mange dekorasjoner tydelig viste. Han betrodde meg også at det han satte høyest av alle statsbesøk, var møtet med vår daværende kronprins Olav, som også dekorerte ham med St. Olavs ordenen, og nå så han med glede frem til å vise oss sitt lands klenodier, Æreskirkegården med Mannerheims grav og domkirken i Helsingfors.

Jo, opplevelsene med korpset har vært både rike og mange.

Jeg har lyst til å takke alle korpsets medlemmer som var med i min periode for helhjertet innsats og offervilje og for alle gode minner jeg har fått med meg gjennom mine 33 år som dirigent. Jeg takker også for utnevnelsen i 1972 til æresmedlem.

Dagfin Løhre

Thor Anundsen overtok som dirigent i 1971. Han forteller:

Jeg begynte i korpset som 13-åring sammen med en del andre på noenlunde samme alder, og med røtter i miljøet. Bakgrunnen var foreldre som var aktive, og vi selv hadde gått gradene i barne- og ungdomsmiljøet i foreningen.

På den tiden skjedde rekrutteringen mye på den måten. Og det har også vist seg at disse på mange måter har dannet kjernen i korpset gjennom årene.

De første årene var mye preget av oppdragelse, både musikalsk og åndelig. Vi lærte gjennom instruksjon, og gjennom måten de eldre var på. Dette er noe av det fineste jeg tenker tilbake på i den perioden. Der var veldig fin omtanke fra de litt eldre overfor oss yngre. Og tiden de brukte på oss den gangen var med og formet vår bevissthet.

Musikalsk fikk vi også formet idealene våre i den tiden. Både klanglig og teknisk har korpset hatt en kontinuitet helt siden begynnelsen av 60-årene som vitner om at de som formet oss den gangen, visste hva de gjorde.

Åndelig ble det også sørget for at vi fikk den beste ballast med oss videre. Oppholdet alle somrene på Justøy kan vanskelig vurderes høyt nok.



Åge Kønigsberg og Thor Anundsen.

Dirigentskifte etter 33 år

Det falt seg helt naturlig at jeg forsøkte å videreføre tradisjonene i korpset da jeg tok over etter Dagfin i 1971. Jeg kan huske at jeg følte det som en stor og vanskelig oppgave. Det var ikke lett å skulle fortsette der Dagfin av-



På stevne i brune uniformer, Sarpsborg, pinsen 1981.

sluttet etter 33 år. Men med godt arbeid fra alle som var med gikk det bra.

Det er viktig å ikke stå på «stedet hvil», men stadig utvikle seg videre. Dette er noe som vi alltid har vært opptatt av. Og med stadig tilsig av flinke og ivrige nye medlemmer så korpset en fin utvikling utover i 70-årene. Vi fikk en del nytt repertoir i form av frelsesarmemusikk. Dette tror jeg var med på å videreutvikle oss både klanglig og teknisk. Denne musikken egnet seg også veldig godt i de sammenhenger som vi deltok mest i på den tiden. Vi var enda ikke engasjert i konkurranser. Det vi hadde av kontakt med korpsbevegelsen forøvrig var gjennom de forskjellige spilleaktiviteter i kommunal regi. Det var kanskje en av ulempe våre på den tiden. Vi var mest opptatt av våre egne separate aktiviteter, selv om vi på slutten av 70-tallet fant ut at vi burde melde oss inn i Norges Musikkorps Forbund, og vi deltok vel også på et par lokale konkurranser i R.M.'s regi. Det foreløpige høydepunkt på den tiden måtte vel sies å være 1978 med plateinnspilling.

Forandring

Utover på 70-tallet avtok det med de store arrangementene som vi tradisjonelt hadde vært en naturlig del av. Det må faktisk kunne sies at der var en "krise" på gang. Vi måtte i større og større grad selv arrangere ting som kunne representere tilstrekkelig utfordring. Det ble en tid hvor vi mer enn tidligere måtte bruke mye tid på det organisatoriske plan, med konsert/musikkandakter og annet. Tidligere stod arrangementene "i kø" for å få oss til å delta. Det var veldig uvant at dette miljøet ikke hadde bruk for oss i samme grad lenger.

Dette var med på å forme tankene våre om hvordan korpset skulle drives i fortsettelsen, og hvilke mål vi skulle sette oss i fremtiden. Vi kunne ikke konkurrere i stormøter med "kristenrock" og andre musikkformer som var populært også da.

Konflikt

Hva skulle korpset satse på etter at mye av "spillegrunnlaget" falt bort på slutten av 70-tallet?

Vi kom etter hvert til at vi i enda større grad enn før burde satse på høy kvalitet. Dette ble kanskje ikke så klart uttalt til å begynne med. Det ble slik helt naturlig. Der var mange diskusjoner om dette på denne tiden, og vi har hatt det siden, faktisk.

Det var en vanskelig balansegang mellom det å være et korps på jevnt godt landsgjennomsnitt for 1. divisjonskorps, og det å skulle være et "misjonskorps". Mange hevdet at det viktigste for oss var å være et korps i forenings-sammenheng - et korps som kunne inkludere alle som kunne tenke seg å være med. Andre, og deriblant meg selv, mente at det ikke var noen motsetning i dette å skulle være et korps på toppnivå, og det å være et Indremisjonskorps i ordets beste forstand. Selv har jeg alltid hevdet at som kristne har vi ikke lov til ikke å bli best mulig.

Stakkars den som har fått ett talent og som graver det ned! For å sikre en best mulig rekruttering fant vi også ut at vi måtte satse på kvalitet. Etersom vi nå var medlem av Norges Musikkorps Forbund var det naturlig at konkurranse var det som skulle føre oss videre som korps. NM-turene til Bergen, et par gode resultater og mye kjempegodt å høre har i stor grad vært med å få korpset fram til der det er idag.

Ansiktsløftning

I 1984 vikarierte Tor Odd Løhre som dirigent. Året etter at jeg hadde hatt 1 års permisjon foretok vi en ansiktsløftning med korpset.

Vi hadde i en periode sett at vi var veldig avhengig av korpsmiljøet rundt oss, mer enn noen gang før. Korpsets navneskifte er vel den enkeltsak som har vært grundigst diskutert, naturlig nok. Selv om vi alltid vil være Stavanger Indremisjons Korps, trengte vi nødvendigvis



Tor Odd Løhre og Helge Moi tar kjøkkentjeneste på seminaret på Tonstadli, 1986.

ikke ha det som navn. IMI Brass-navnet mener jeg er i tråd med navnetradisjoner ellers i Indremisjonen, pluss at det på en bedre måte er med på å vise vår sammenheng med korpsmiljøet forøvrig, samtidig som det forteller hvem vi er og hva vi står for. At vi samme året også

framtrådte med nye uniformer helt ulikt noe vi hadde hatt tidligere, bidro også til å fremheve en litt ny "image". Jeg tror ansiktsløftningen gjorde godt. Korpset er det samme som før, men på en bedre måte enn før.



Korpset går inn i en ny tid. Hvite uniformer ble anskaffet høsten 1986, nytt bedehus innviet høsten 1987. I forgrunnen: Jakob Hodne spiller bass.

Dette gir en fin plattform for meg som dirigent å arbeide ut i fra. Jeg ser viljen hos de enkelte musikerne til å strekke seg videre og forbedre det musikalske produktet. Dessuten tror jeg det faktum at korpset er tilknyttet Indremisjonen er med på å styrke dets ideelle mål.

Jeg kom inn på et tidspunkt hvor korpset stod foran en rekke store oppgaver, konkurranser og jubileum. Ikke minst er et 50 års jubileum en stor begivenhet. Jeg var veldig spent på hvordan det hele ville komme til å virke for meg som ny dirigent. For det første var korps et helt nytt medium for meg å arbeide med, og for det andre var det jo spennende å se om vi kom godt overens. God kontakt, tillit og kommunikasjon er helt nødvendig for et godt sosialt miljø. Og disse premisene er helt nødvendige for å drive korpset videre mot enda bedre resultater. Heldigvis viser det seg at vi har funnet fram til dette fundamentet.



Seminar i Erfjord, 1987.

Hvordan bør korpset drives fremover?

Personlig mener jeg sporet vi har kjørt i de siste år bør kunne følges fortsatt. Fortsatt vil nok diskusjonen kvalitet/misjon føres i lang tid framover, men som sagt så finner jeg ingen motsetning i dette, snarere tvert imot. Hvorfor skulle ikke IMI Brass være landets beste korps? De burde ha vært det.

Med disse tanker og tilbakeblikk ønsker jeg korpset alt godt framover, og tillykke med 50 års-jubiléet.

Dersom forholdene legges tilrette ved et godt miljø - både sosialt og åndelig, og dersom det arbeides hardt og målrettet, vil lista kunne legges enda litt høyere i årene som kommer.

Lykke til!

Thor Anundsen

Korpsets nye dirigent i jubileumsåret, Tore Walmsnæss, ser framover:

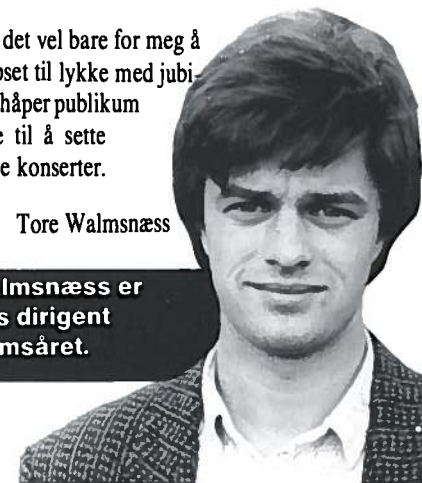
Jeg hadde tidligere bare opplevd IMI Brass fra sidelinjen, dvs. fra galleriet i Petri kirken, hvor jeg i mange år var korist. Den gang hadde jo korpsmedlemmene de gamle, brune uniformene. Nå er jo de skiftet ut med de hvite "kellner" jakkene, inspirert i fra engelsk Brass band tradisjon, skulle jeg tro.

IMI Brass er et korps med ambisjoner, både med hensyn til et musikalsk høyt nivå og til ønsket om at korpset kan være et alternativ til de andre amatørkorpsetene i byen.

Til slutt er det vel bare for meg å ønske korpset til lykke med jubiléet, og jeg håper publikum vil komme til å sette pris på våre konserter. Vel blåst.

Tore Walmsnæss

Tore Walmsnæss er korpsets dirigent i jubileumsåret.



Dr. Keith M. Wilkinson

Keith Wilkinson kom først i 1976 virkelig inn på brass band bevegelseskonkurranse-arena. Han hadde fra tidligere en solid erfaring innen musikkaktiviteter som f.eks. orkesterspill, 'principal' euphonium i National Youth Brass Band of Great Britain, dirigent for kor og bandleder for to av Frelsesarmeens musikkorps, Ashton-Under-Lyne og Derby Central.

Etter 2 suksessrike år som musikalsk leder av Teversal Colliery band, som han bl.a. brakte opp i 1. divisjon, ble han tilbudt stillingen som dirigent for G.U.S. Band i 1978. I tiden med G.U.S. turnerte korpset både i Storbritannia og Europa, gjorde 10 plateinnspillinger og flere opptak for BBC. Han dirigerte G.U.S. ved alle konkurranser, hvor G.U.S. bl.a. 2 ganger vant

BBC's fjernsynskonkurranse "Best of Brass".

I 1985 forlot Keith Wilkinson G.U.S. for så å ta over dirigentstillingen i William Davis Construction Band. Korpset vant i 1987 Leeds Open og Edinburgh Festival i 1988.

Keith Wilkinson er en ettertraktet gjestedirigent både i Storbritannia og utenlands. Han blir også benyttet som dommer i brass band konkurranser, inklusiv National Finals of Great Britain og vårt eget Norgesmesterskap.

I tillegg er Keith Wilkinson en dyktig arrangør av musikk for brass band. Hans musikk blir spilt i mange korps og blir også benyttet som pliktnumre i viktige konkurranser.



Det er 2. gang IMI Brass har besøk av Keith Wilkinson.

Stavanger Kommunes Korps

Stavanger Kommunes Korps ble stiftet i 1980. Det var korpsets tidligere dirigent, Dagfin korpset. Han dirigerte korpset fram til 1986 da han valgte å legge taktstokken til side for å bli pensjonist.

Geir Olav Hinderaker overtok så dirigentstokken frem til sommeren 1988. Stavanger Kommunes Korps dirigeres i dag av Einar Furuly. Korpset har endel av sine røtter fra Vardeneset, da Vardeneset Brass Band ble innlemmet i Stavanger Kommunes Korps i 1982.

SUBB Brass Sola

Subb Brass Sola ble stiftet høsten 1984 som et rekrutteringskorps for Stavanger Brass Band under navnet Stavanger Ungdoms Brass Band (derav Subb). Etter ca. 1 år valgte vi imidlertid å stå på egne ben, og etter ytterligere 1 år flyttet vi til Sola kommune der vi nå holder til i Sola kulturhus under navnet Subb Brass Sola.

Foruten de faste øvelsene våre og en del konserter i distriktet, har vi i vårt korte "liv" konsentrert oss mye om de to store konkurransene for brass band i Norge; NM og Siddis Brass. Vi er fremdeles å regne for et ungdomskorps, da gjennomsnittsalderen til musikantene bare er ca. 21 år, og vi er derfor litt stolte over at vi allerede kan se tilbake på en NM-seier og to seire i Siddis Brass, alle i 2. divisjon og under ledelse av vår faste dirigent gjennom de tre siste årene, Jens T. Larsen. I år skal vi for første gang prøve oss i 1. divisjon i Siddis Brass, noe vi ser frem til med stor spenning.



Kjell E. Larsen

Dirigent for oss i år er Kjell E. Larsen, som etter flere års suksess med bl.a. Tasta skolekorps og Stavanger Brass Band neppe trenger noen nærmere presentasjon.

Vi i Subb Brass Sola sender våre varmeste gratulasjoner til jubilanten, IMI Brass, og takker for at vi ble invitert til å gi vårt musikalske bidrag til denne jubileumskonserteren.

Vennlig hilsen Subb Brass Sola



Bydelsbanken Hundvåg

Telefon 54 78 00 – Minibank
Hetland Sparebank

JUBILEUMSKONSERT

LILLE KONSERTSAL, BJERGSTED, 23.10. KL 19.00

Gjester: Stavanger Kommunes Korps

Dirigent: Einar Furuly

SUBB Brass Sola

Dirigent: Kjell E. Larsen

Arrangør: IMI BRASS

Dirigenter: Dr. Keith Wilkinson

Tore Walmsnæss

SUBB

Bramwyn

John R. Carr

Putting on the Ritz

arr. G. Richards

Pie Jesu

Solist Esskornett: Geir Karlson

Solist Flügelhorn: Torill Thomassen

Sweet Nightingale

Geoff Richards

Doyen

Geoff Richards

Epigram

Edvard Gregson

3. sats fra Essay

STAVANGER KOMMUNES KORPS

The Westminster Waltz

Robert Faron

Pastorale

Geoffrey Brand

My Love is like a red rose

Gordon Langford

Trailblaze

Geoff Richards

IMI BRASS

Tone Poem - A psalm of praise

James Curnow

Pavane

G. Fauré

arr. Langford

My Ain Folk

Laura Lemon

Solist Flügelhorn: Irene Høivik

arr. Peter Graham

Mack and Mabel

Keith Wilkinson

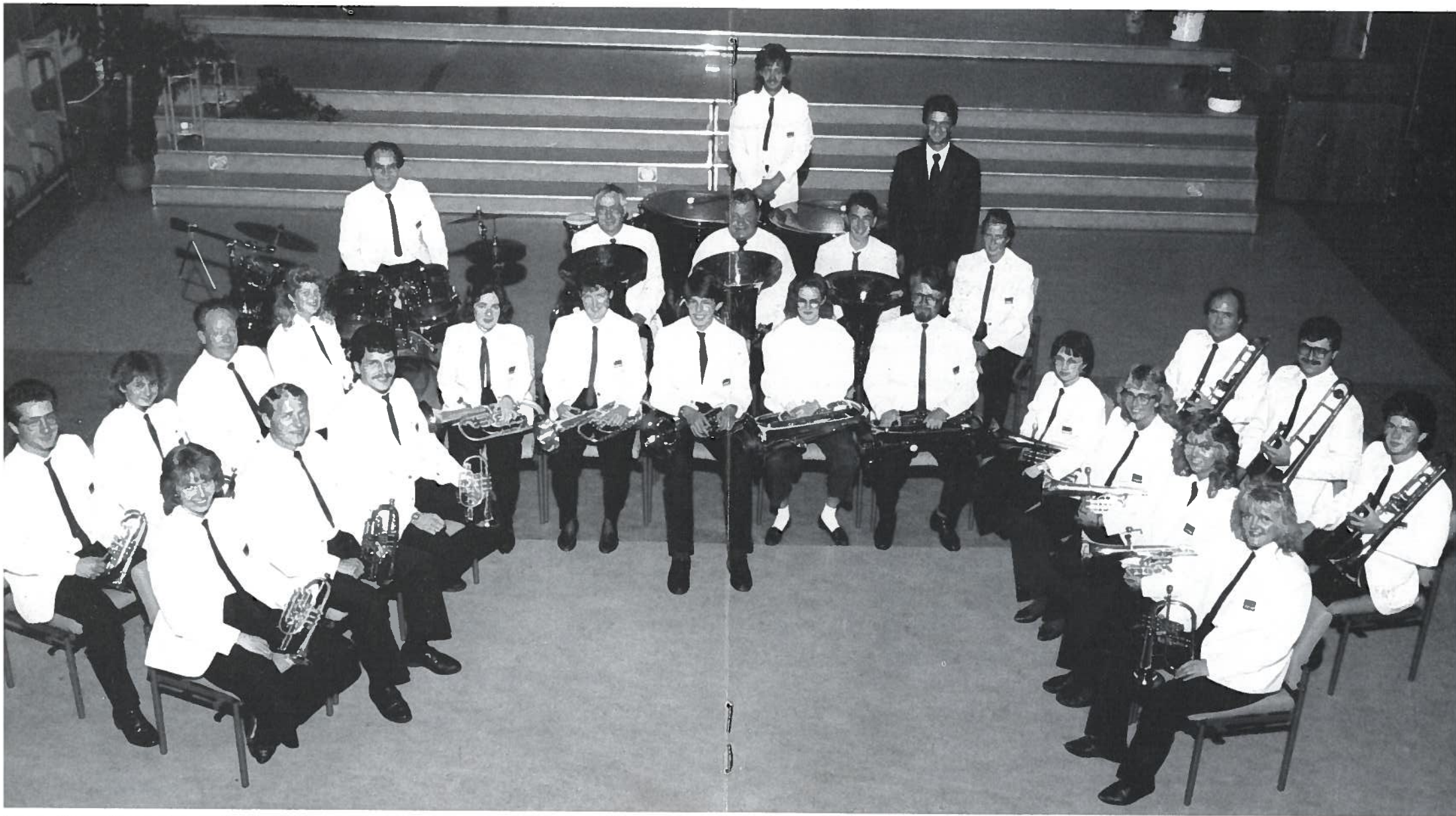
David of the white rock

Gordon Langford

Blenheim Flourishes

James Curnow

Korpsets medlemmer i jubileumsåret



Styrets medlemmer i jubileumsåret: Unni Thomassen Hodne, Gunnar Hodne, Merethe Johnsen, Thor Egil Slettebø, Henny Karin Slettebø, Tore Walmsnæss (dirigent).

JUBILEUMSKONSERT

IMI GÅRDEN - SØNDAG 13.11. KL 18.00

Gjester: Ganddal Pikekor, Taler: Martin Cave

Ganddal Pikekor med følgende nummer:

Den glade vandrer	Svensk folketone
Pål på haugen	E.F. Bræin
Per Spelmann	S. Holcks
Kjerringa med staven	T. Beck
Å kjøra vatten	Arr. K. Bjerkestrand
Dancing Song	Zoltan Kodaly
The Snow	Edward Elgar
O Store Gud	Arr. Berntsen-Aas
Det strøyer ei livselv	R. Ørstavik
Hallelujakoret fra "Messias"	G.F. Händel

Andakt v/Martin Cave

IMI Brass med følgende nummer:

Jubilee Overture	Phillip Sparke
David of the white rock	Gordon Langford
My Ain Folk	Laura Lemon
<i>Flügelhorn: Irene Høivik</i>	arr. Peter Graham
Mack and Mabel	Keith Wilkinson
Corale for Brass	William Lovelock
Tone poem - A psalm of praise	James Curnow
Pavane	G. Fauré
	arr. G. Langford
Fakenham Temple, marsj	Leslie Condon

Ganddal Pikekor

Ganddal Pikekor ble dannet i 1960. Audun Vagle, organist og lærer, samlet ca. 20 jenter for å synge på Ebeneser, Gandal. Dette ble den spede begynnelse på Ganddal Pikekor. Koret vokste raskt, og kormiljøet i Sandnes blomstret under Audun Vagles ledelse. Koret har mottatt adskillige utmerkelser i dets 28-årige historie, og har besøkt land i Europa, Amerika, Det Fjerne Østen og New Zealand. Men fremfor alt er Ganddal Pikekor flittig brukt på møter i kirker og bedehus her heime. Korets mål er å fortelle det glade budskap i ord og toner.

Ganddal Pikekor og Aspirantkoret teller i dag ca. 60 medlemmer.

Tore Walmsnæss

Tore overtok dirigentplassen i IMI Brass i selveste jubileumsåret. Han er født og oppvokst i Stavanger. Han spilte trombone i Sunde skolekorps en mannsalder tilbake (føler han selv), men 'deserterte' siden til de mer vokale sfærer.

Dette førte ham til et 3-årig musikk pedagogisk studium ved Rogaland Musikkonservatorium, med sang som hoved-'instrument'. Etter dette fulgte 2 år med videre musikkstudier i utlandet, henholdsvis London og København. Tore er nå sivilarbeider i Stavanger.

E P A
mat

VI GRATULERER MED JUBILEET

ISEA

Ing. Ivar Sørreime - ISEA A/S

Rådg. Ing. Ivar Sørreime - Isea A/S er et firma innen elektro og automasjon. Firmaet ble etablert i 1959 og har i dag en stab på 26 medarbeidere. Arbeidsområdene er bygg og industri.

ISEA har foruten prosjekterende sterkstrømsingeniører, egen svakstrøm elektronikkgruppe med allsidig erfaring og ekspertise innen områder som:

- Sikkerhetssystemer
- Brannalarmanlegg (FG-godkjent)
- Kommunikasjon/lydanlegg
- Varsling/overvåkingssystemer
- Databaserte styre- og kontrollsystemer
- Enøk-tjenester

Prisberegninger, kostnadskontroll, energiberegninger og energikontroll.

Prinsensvei 1, Postboks 126, 4033 FORUS
Tlf. (04) 67 82 00 - Telefax (04) 67 81 13

Avdelingskontor:
Erling Skjalgssonsgt. 2 - 4300 Sandnes
Tlf. (04) 66 55 31

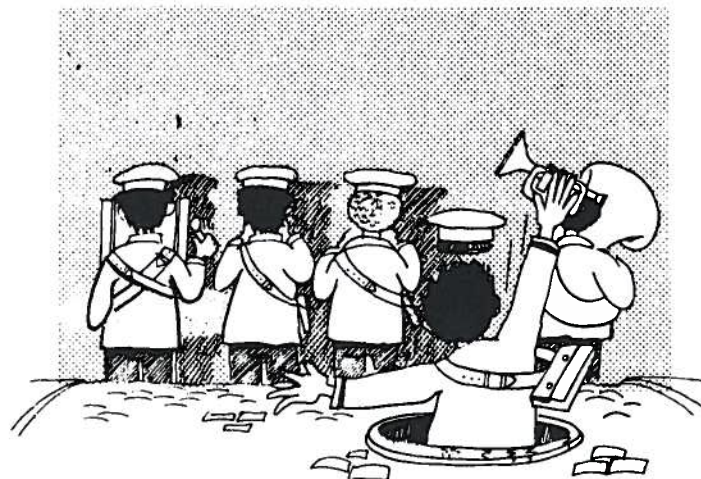
***En god låt i øret
Et godt ord i hjertet***

iw

BOK OG MUSIKK

Breigt. 16, 4006 Stavanger. Tlf. 04-52 45 80

- Blås ikke forsikringen en lang marsj.



VESTA TOTALFORSIKRING *Vårt beste forsikringstilbud*

STAVANGER  FORSIKRING

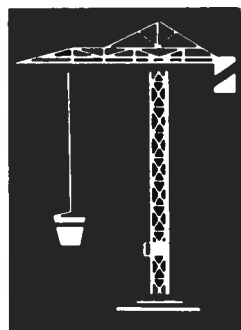
EINAR MÆLAND

Telefon: (04) 53 20 00

HUNDVÅG RØR AS

AUTORISERT RØRLEGGERFORRETNING

(04) 54 74 75 (090) 75 750



AADNØY

A/S JONAS AADNØY ENTREPRENØRFORRETNING

Tastagt. 36, 4007 Stavanger - Tlf. 04 - 52 10 68

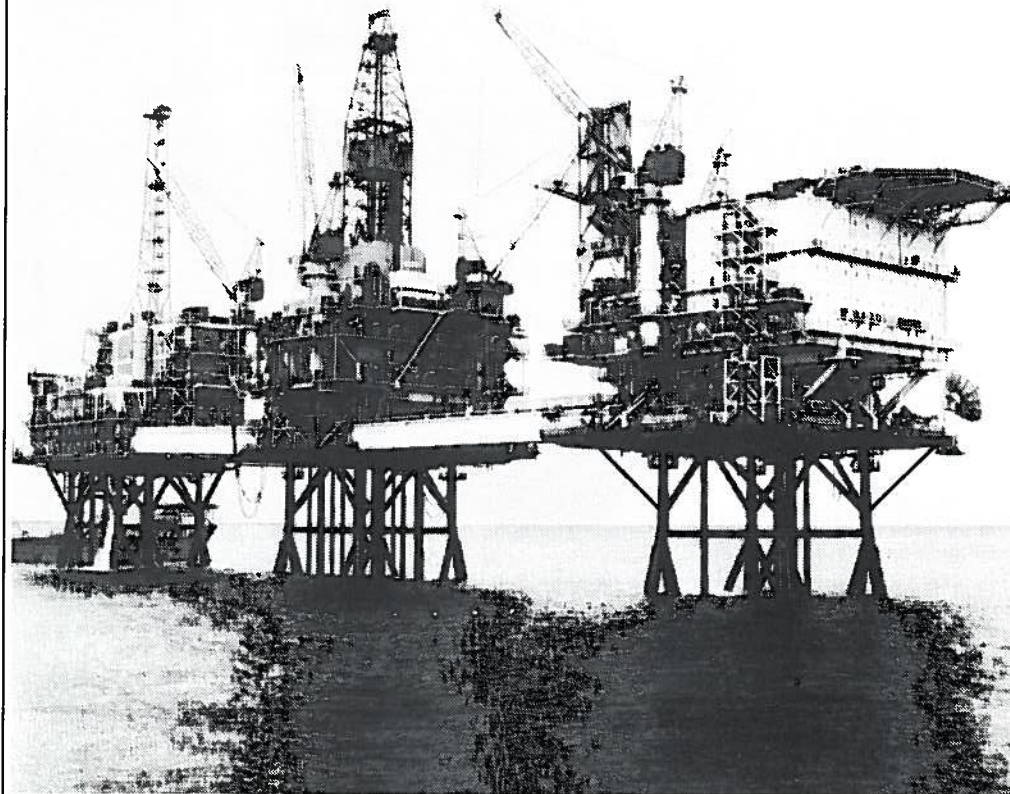
SMAKFULLE PRODUKTER TIL SMAKFULLE PRISER

Indiske puter og duker
Japansk Porselen
Kinesiske håndheklede
puter og duker
Serviser

Kurv
Leker
Håndlaget kinesisk
porselen i særklasse



Ny Olavskleiv, Boks 147, 4008 Stavanger, Tlf. (04) 52 05 11



ULA

BP er et ekspansivt oljeselskap med omfattende aktiviteter i Norge, også innen forskning. BP driver i dag Ula-feltet og er i full gang med utbyggingen av Gyda-feltet, med planlagt produksjonsstart i 1990. Dette innebærer en vesentlig økning av antall ansatte som i dag er ca. 500.



**BP Petroleum Development
(Norway) Limited.**

Forusbeen 35, postboks 197, 4033 Forus. Tlf. 04 - 803000.

URMAKER

Thv. Thorbjørnsen

Nytorget 12 - Tlf. 52 07 66

**7 MOSS
ROSENBERG**
Rosenberg Verft

A.L. GARTNERHALLEN, Stavanger distrikt
Postboks 1074, 4301 SANDNES
Tlf.: (04) 63 09 00



KUN ENGROS

Friskt fra naturen

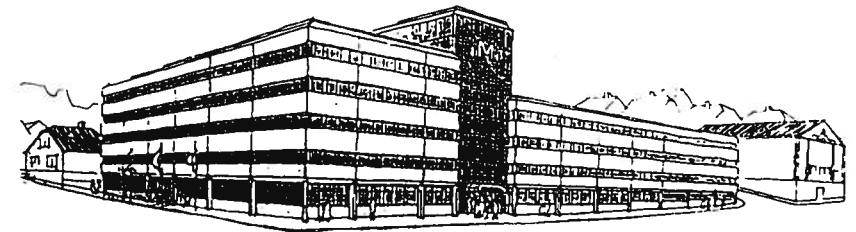
Eiendomsmøtning

Nærmere opplysninger ved henvendelse til



eiendomsforum Bevillingshavere advokatene Vierdal & Folkestad
Pedersbk. 1, 4000 Stavanger. Tlf. (04) 53 18 33

Vi gratulerer IMI BRASS med 50 års-jubileet



Gjør som Stavanger Indremisjon,
velg



A/S Mineralvannfabrikken

NORDSTJERNEN

The
BODY SHOP
Preparater for hår og hudpleie

Østervåg 9, Stavanger, tlf. 52 00 08

Body Shop har en helt spesiell salgfilosofi. Vi bruker ingredienser av høy kvalitet og rimelig emballasje. Vi holder prisene på et meget lavt nivå ved at vi unngår dyr reklame, kostbar innpakning og viktigst av alt, vi tilbyr altså refill-service.



JAKOB S. HODNE
GARTNERI

Spesialitet: Liljer og nelliker
Botaniker Resvollsgt. 46, 4022 Stavanger. Tlf.: 04-560222

DRAUGEN

FØRSTE OLJEFUNN
PÅ HALTENBANKEN

- Draugen har en meget god økonomi som ikke er utpreget.
- Feltet har moderat produksjons- og investeringsnivå.
- Utbyggingen er med gassinjeksjon representert full rekabilitet for senere gassløsninger på Haltenbanken.
- Planen har innbygget norsk nytenkning for senere feltutbygginger.
- Konseptet gir muligheten for videreutvikling av teknologi for norsk næringsliv.
- Utbygging og drift av Draugen gir distriktpolitiske ringvirkninger i Midt-Norge, samtidig som den representerer et generasjonskifte i driftfilosofi.



A/S Norske Shell

Lete- & Utvinningsavdelingen
Postboks 40, 4056 TANANGER

samarbeid med



PCer i Nettverk?

Hvorfor vurdere Cinet A/S

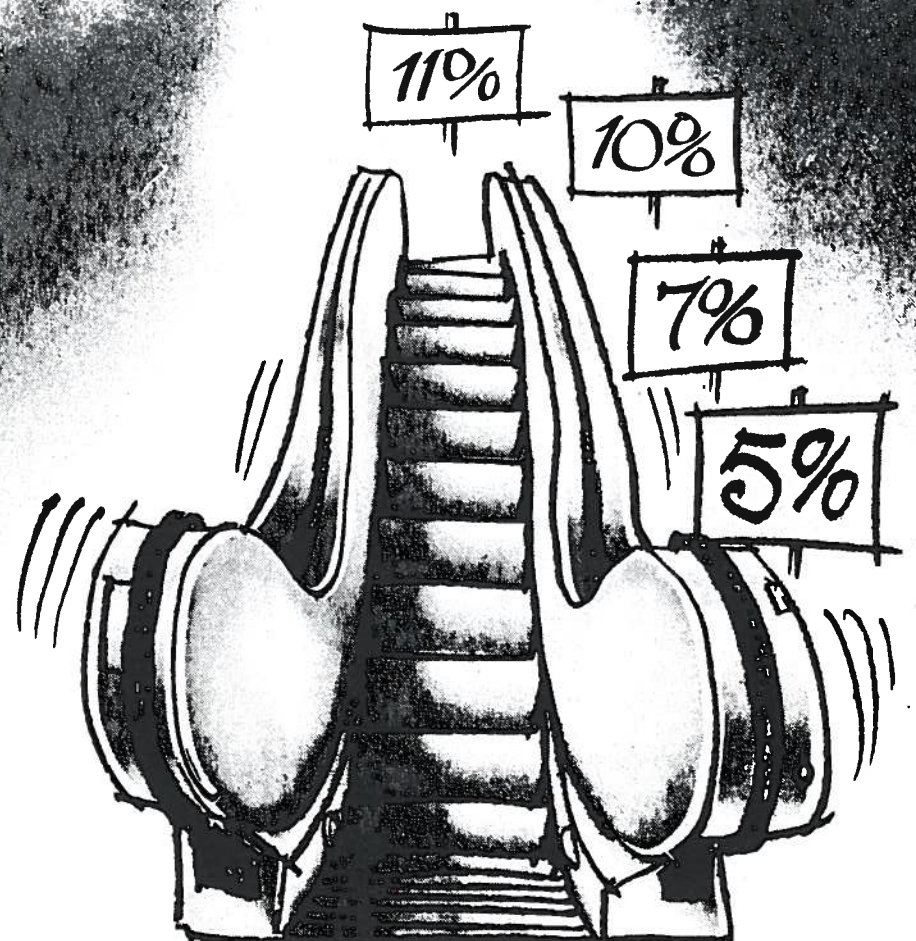
Fordi
Cinet har
installert flest
PC-Nettverk
i Norge.

CINET

Oslo: (02) 37 10 75

Stavanger: (04) 57 01 00

Bergen: (05) 32 22 88



Skaff deg en
lønnskonto med rulletrapp

Postsparebanken har høy rente på
sin lønnkonto,
Se bare her:

Utover kr 5.000,-	5%
Utover kr 5.000,- til 20.000,-	7%
Utover kr 100.000,-	11%

Men gode renter er ikke alt.
Du kan bruke kontoen i 32 land i
Vest-Europa, Japan og rundt Mid-
delhavet.

Du kan fylle bensin på Norol-
stasjoner, uten å ha kontanter.

Vil du vite mer? Stikk innom post-
kontoret.

POSTSPAREBANKEN

BYGGMESTRENE
SKEIE & EIKE a.s

AUT BYGGMESTERFORRETNING

HUNDVÅGVEIEN 43
4020 HUNDVÅG
TELEFON (04) 54 80 50
- (04) 54 92 43

MESTER
HUS

MEDLEM AV



Sig. Halvorsen a.s

RØRLEGGJER-VVS

SANDNES — BRYNE

Telefon 62 35 22 — Telefon 48 28 88



BAD - GARDEROBE



Nordbo-kjøkken

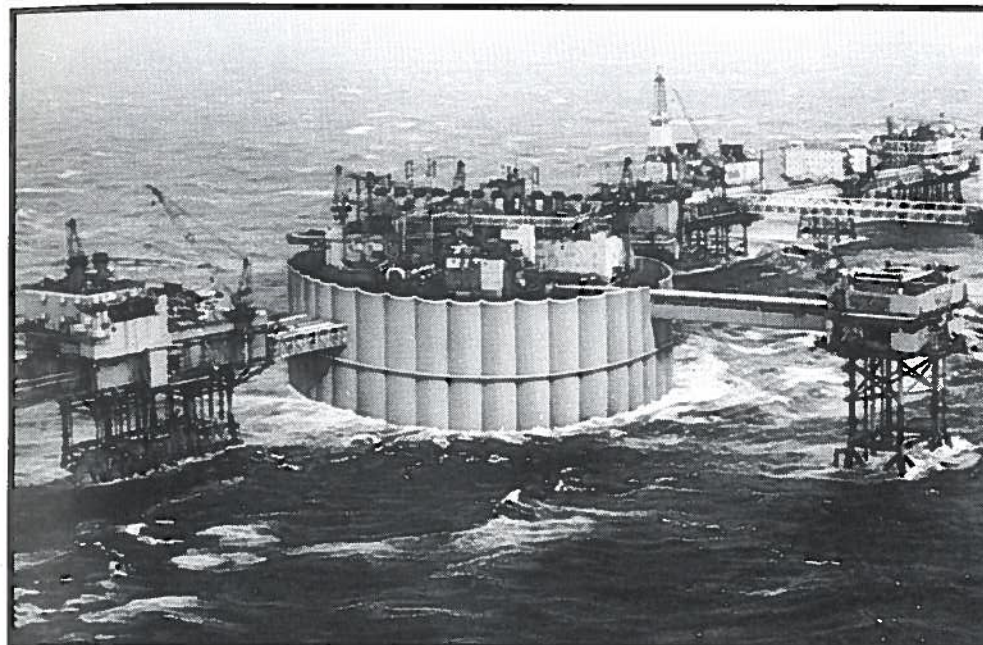
Huset Vårt

Totalleverandør av

- RENHOLDSMIDLER
- REKVISITA
- RENHOLDSMASKINER



PREMIERE PRODUKTER AS
HUNDVÅGSVEIEN 31, 4085 HUNDVÅG
TLF.: (04) 86 07 80



Den som tror at det blir stille omkring Ekofisk etter oppjekkingen, tar feil.

Store prosjekt og spennende utfordringer står for tur. Først i køen er den 115 meter høye betongringen rundt Ekofisktanken. Den skal være på plass i 1989. Utvidelse av vanninnsprøytingsprosjektet er under planlegging og innsprøytning av nitrogen blir vurdert. Ekofisks rolle som transport-knutepunkt for olje og gass blir stadig viktigere. Dermed vil Ekofisk spille en betydelig rolle i norsk oljeindustri i minst 40-50 år og vil være en interessant arbeidsplass for våre barn og barnebarn.



Phillips Petroleum Company Norway

Postboks 220, 4056 Tananger

» TO BUTIKKER UNDER SAMME TAK »

Stavanger Musikk Rytmisk Musikk

LØKKEVEIEN 75. 4000 STAVANGER

Tlf. 52 45 05

SALG AV:

BOOSEY & HAWKS INSTRUMENTER

ALT I SLAGVERKUTSTYR

LANDETS STØRSTE UTVALG I :

– BRASSBAND NOTER OG PLATER.

Åpningstider: Man. - fre. 10.00 - 17.00
Lørdag 09.00 - 13.00

Gardiner - stoffer og sytilbehør
får du i byens spesialforretning.

Stoffsalget a/s

Kirkegt. 14 - Tlf. 52 22 80
Samme hus som Pagall A/S

litografen as

SJØHAGEN 11 - HILLEVÅG
4000 STAVANGER - TLF.: (04) 58 90 31



Tengesdalgården



JT Jens Tengesdal a/s

Madlakrossen, 4042 Hafrsfjord Eiendomsselskap – utleie av lokaler

tlf. (04) 55 53 66/090-74 044

Dine valgmuligheter på Kabel TV



TV Kanaler fra
Rogaland Kabelnett

Lokal-TV	Kanal 2	Sverige TV1	Kanal 7
TV3-Scan Sat	Kanal 3	Sverige TV2	Kanal 9
NRK	Kanal 4	SKY Channel	Kanal 11
Super Channel	Kanal 5	TV5	Kanal 12

NYHET

TV 3 Kanal 3!!

Frihet er å ha valgmuligheter!

Rogaland Kabelnett A/S - Tlf. 04 - 56 11 11